

ПОРІВНЯЛЬНА ТАБЛИЦЯ

до проєкту Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України

щодо встановлення відповідальності за порушення вимог санкційного режиму, діючого на захист національної безпеки і територіальної цілісності України»

Зміст положення (норми) чинного законодавства	Пропонована редакція	Пропозиції Телекомпалати
Кримінальний кодекс України (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 25-26, ст.131)		
Стаття 96³. Підстави для застосування до юридичних осіб заходів кримінально-правового характеру 1. Підставами для застосування до юридичної особи заходів кримінально-правового характеру є: 1) вчинення її уповноваженою особою від імені та в інтересах юридичної особи будь-якого із кримінальних правопорушень, передбачених у статтях 209 і 306, частинах першій і другій статті 368³, частинах першій і другій статті 368⁴, статтях 369 і 369² цього Кодексу; ... Примітка 1. Під уповноваженими особами юридичної особи слід розуміти службових осіб юридичної особи, а також інших осіб, які відповідно до закону, установчих документів юридичної особи чи договору мають право діяти від імені юридичної особи. 2. Кримінальні правопорушення, передбачені статтями 109, 110, 113, 146, 147, частинами другою - четвертою статті 159¹, статтями 160, 209, 255, 260, 262, 306, 343, 345, 347, 348, 349, частинами першою і другою статті 368³, частинами першою і другою статті 368⁴, статтями 369, 369², 376-379, 386, 436, 437, 438, 442, 444, 447 цього Кодексу, визнаються вчиненими в інтересах юридичної особи, якщо вони призвели до отримання нею неправомірної вигоди або створили умови для отримання такої вигоди, або були спрямовані на ухилення від передбаченої законом відповідальності.	Стаття 96³. Підстави для застосування до юридичних осіб заходів кримінально-правового характеру 1. Підставами для застосування до юридичної особи заходів кримінально-правового характеру є: 1) вчинення її уповноваженою особою від імені та в інтересах юридичної особи будь-якого із кримінальних правопорушень, передбачених у статтях 209, 209² і 306, частинах першій і другій статті 368³, частинах першій і другій статті 368⁴, статтях 369 і 369² цього Кодексу; ... Примітка 1. Під уповноваженими особами юридичної особи слід розуміти службових осіб юридичної особи, а також інших осіб, які відповідно до закону, установчих документів юридичної особи чи договору мають право діяти від імені юридичної особи. 2. Кримінальні правопорушення, передбачені статтями 109, 110, 113, 146, 147, частинами другою - четвертою статті 159¹, статтями 160, 209, 209², 255, 260, 262, 306, 343, 345, 347, 348, 349, частинами першою і другою статті 368³, частинами першою і другою статті 368⁴, статтями 369, 369², 376-379, 386, 436, 437, 438, 442, 444, 447 цього Кодексу, визнаються вчиненими в інтересах юридичної особи, якщо вони призвели до отримання нею неправомірної вигоди або створили умови для отримання такої вигоди, або були спрямовані на ухилення від передбаченої законом відповідальності.	Виключити із врахуванням обґрунтування до зауважень у статті 209-2
Стаття 96⁹. Ліквідація 1. Ліквідація юридичної особи застосовується судом у разі вчинення її уповноваженою особою будь-якого із	Стаття 96⁹. Ліквідація 1. Ліквідація юридичної особи застосовується судом у разі вчинення її уповноваженою особою будь-якого із	Виключити із врахуванням обґрунтування до зауважень у статті 209-2

кримінальних правопорушень, передбачених статтями 109, 110, 113, 146, 147, 160, 209, 255, 258-258-5, 260, 262, 306, 436, 436 ¹ , 437, 438, 442, 444, 447 цього Кодексу.	кримінальних правопорушень, передбачених статтями 109, 110, 113, 146, 147, 160, 209, 209² , 255, 258-258-5, 260, 262, 306, 436, 436 ¹ , 437, 438, 442, 444, 447 цього Кодексу.	
Відсутня	Стаття 209². Умисне порушення вимог законодавства щодо застосування спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій) 1. Умисні дії, спрямовані на невиконання спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій), якщо такі дії заподіяли істотну шкоду охоронюваним законом правам, свободам чи інтересам громадян, державним чи громадським інтересам або інтересам юридичних осіб, – караються штрафом від однієї тисячі до двох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до п'яти років. 2. Ті самі дії, вчинені повторно або за попередньою змовою групою осіб, або у великому розмірі, – караються позбавленням волі на строк від трьох до п'яти років з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк до трьох років та з конфіскацією майна. 3. Дії, передбачені частиною першою або другою цієї статті, вчинені службовою особою або в особливо великому розмірі, – караються позбавленням волі на строк від п'яти до восьми років з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк до трьох років та з конфіскацією майна. Примітка. 1. Умисне порушення вимог законодавства щодо застосування спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій), визнається вчиненим у великому розмірі, якщо предметом злочину були кошти або інше майно на суму, що перевищує шість тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян. 2. Умисне порушення вимог законодавства щодо застосування спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій), визнається вчиненим в особливо великому розмірі, якщо предметом злочину були кошти або інше майно на суму, що перевищує вісімнадцять тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.	Виключити Застосування кримінальної відповідальності повинно відповідати, в тому числі, основному принципу права, а саме правовій визначеності. Проте, на сьогодні, наприклад, враховуючи вимоги Указу Президента України від 14.05.2020 № 184/2020 № "Про застосування, скасування і внесення змін до персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій)" передбачено заборону інтернет-провайдерам надання послуг з доступу користувачам мережі Інтернет до ресурсів сервісів "Mail.ru" (www.mail.ru) та соціально-орієнтованих ресурсів "Вконтакте" (www.vk.com) та "Однокласники" (www.ok.ru). Проте, на сьогодні, й досі не розроблено та не затверджено механізм такої заборони, відповідно до якого інтернет-провайтери здійснюють виконання вказаної санкції. А отже, кожен провайдер телекомунікацій на власний розсуд та відповідно до власного механізму здійснює обмеження доступу до вказаних ресурсів. Тобто, на рівні держави не визначено ЄДИНОГО порядку та механізму виконання вказаної санкції, а законопроектом передбачено ввести кримінальну відповідальність за невиконання санкцій, що в подальшому може призвести до маніпулятивного застосування норм кримінальної відповідальності. Конституційний Суд України у своїх рішеннях неодноразово наголошував на тому, що Україна є правовою державою, в якій визнається і діє принцип верховенства права (стаття 1, частина перша статті 8 Конституції України). Верховенство права - це панування права у суспільстві; верховенство права вимагає від держави його втілення у правотворчу та правозастосовну діяльність, зокрема у закони, які за своїм змістом мають бути проникнуті передусім ідеями соціальної справедливості, свободи, рівності тощо (абзац другий підпункту 4.1 пункту 4 мотивувальної частини Рішення Конституційного

		Суду України від 2 листопада 2004 року №15-рп/2004). Із конституційних принципів рівності і справедливості випливає вимога визначеності, ясності і недвозначності правової норми, оскільки інше не може забезпечити її однакове застосування, не виключає необмеженості трактування у правозастосовній практиці і неминуче призводить до сваволі (абзац другий підпункту 5.4 пункту 5 мотивувальної частини Рішення Конституційного Суду України від 22 вересня 2005 року №5-рп/2005). Принцип правової визначеності, як елемент верховенства права, вимагає від законодавця чіткості, зрозумілості й однозначності правових норм, їх передбачуваності (прогнозованості) для забезпечення стабільного правового становища людини (підпункт 2.1 пункту 2 мотивувальної частини Рішення Конституційного Суду України від 20 грудня 2017 року №2-рп/2017; підпункт 4.3 пункту 4 мотивувальної частини Рішення Конституційного Суду України від 27 лютого 2018 року №1-рп/2018).
Кримінальний процесуальний кодекс України (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 9-10, № 11-12, № 13, ст.88)		
Стаття 216. Підслідність ... 2. Слідчі органів безпеки здійснюють досудове розслідування кримінальних правопорушень, передбачених статтями 109, 110, 110⁻², 111, 112, 113, 114, 114⁻¹, 201, 201⁻¹, 258-258⁻⁵, 265⁻¹, 305, 328, 329, 330, 332⁻¹, 332⁻², 333, 334, 359, 422, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 446, 447 Кримінального кодексу України.	Стаття 216. Підслідність ... 2. Слідчі органів безпеки здійснюють досудове розслідування кримінальних правопорушень, передбачених статтями 109, 110, 110⁻², 111, 112, 113, 114, 114⁻¹, 201, 201⁻¹, 209⁻², 258-258⁻⁵, 265⁻¹, 305, 328, 329, 330, 332⁻¹, 332⁻², 333, 334, 359, 422, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 446, 447 Кримінального кодексу України.	Виключити із врахуванням обґрунтування до зауважень у статті 209-2
ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ		
Закон України «Про санкції» (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 40, ст.2018)		
Стаття 5. Застосування, скасування та внесення змін до санкцій 1. Пропозиції щодо застосування, скасування та внесення змін до санкцій виносяться на розгляд Ради	Стаття 5. Застосування, скасування та внесення змін до санкцій 1. Пропозиції щодо застосування, скасування та внесення змін до санкцій виносяться на розгляд Ради	Відповідно до Закону України «Про прокуратуру» не передбачено для Офісу Генерального прокурора повноважень.

національної безпеки та оборони України Верховною Радою України, Президентом України, Кабінетом Міністрів України, Національним банком України, Службою безпеки України.	національної безпеки та оборони України Верховною Радою України, Президентом України, Кабінетом Міністрів України, Національним банком України, Офісом Генерального прокурора , Службою безпеки України.	1. Пропозиції щодо застосування, скасування та внесення змін до санкцій виносяться на розгляд Ради національної безпеки та оборони України Верховною Радою України, Президентом України, Кабінетом Міністрів України, Національним банком України, Офісом Генерального прокурора , Службою безпеки України.
Відсутня	Стаття 5¹. Нагляд і контроль за дотриманням законодавства про санкції Нагляд і контроль за дотриманням законодавства про санкції покладається на спеціально уповноважений державний орган, визначений Кабінетом Міністрів України. Положення про спеціально уповноважений державний орган затверджується Кабінетом Міністрів України.	Створення нового спеціально уповноваженого державного органу неминуче призведе до додаткових витрат з Державного бюджету України. Проте, відповідно до пояснювальної записки до законопроекту передбачено, що прийняття законопроекту не потребуватиме додаткових витрат з Державного бюджету України. Разом з тим, частиною третьою статті 91 Регламенту Верховної Ради України, затвердженого Законом України від 10 лютого 2010 року № 1861-VI, передбачено, що у разі внесення законопроекту, проекту іншого акта, прийняття якого призведе до зміни показників бюджету (надходжень бюджету та/або витрат бюджету), суб'єкт права законодавчої ініціативи зобов'язаний додати фінансово-економічне обґрунтування (включаючи відповідні розрахунки). Якщо такі зміни показників бюджету передбачають зменшення надходжень бюджету та/або збільшення витрат бюджету, до законопроекту, проекту іншого акта подаються пропозиції змін до законодавчих актів щодо скорочення витрат бюджету та/або джерел додаткових надходжень бюджету для досягнення збалансованості бюджету. Проте, супровідні документи не містять фінансово-економічного обґрунтування таких витрат. Тому, необхідно надати фінансово-економічне обґрунтування таких витрат та відповідних компенсаторних заходів щодо скорочення витрат бюджету та/або джерел додаткових надходжень бюджету для досягнення збалансованості бюджету.
Відсутня	Стаття 5². Відповідальність за порушення законодавства про санкції 1. Спеціально уповноважений державний орган застосовує фінансові санкції (штраф) за: 1) порушення щодо застосування санкцій, визначених у підпунктах 1-6, 8, 9, 11, 12, 16 частини першої статті 4 цього Закону – у розмірі від ста тисяч до п'ятисот	Виключити із врахуванням обґрунтування до зауважень у статті 209-2

	тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, але не менш ніж подвійний розмір прибутку (надходжень), одержаний в результаті цих протиправних дій, якщо такий відомий; 2) порушення щодо застосування санкцій, визначених у підпунктах 7, 10, 13-15, 17- 25 частини першої статті 4 цього Закону – у розмірі від однієї тисячі до п'яти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян. 2. Суб'єктами відповідальності за частиною першою цієї статті є особи, стосовно яких застосовано санкції, визначені частиною першою статті 4 цього Закону, а також особи, які будь-яким чином умисно сприяли порушенню їх застосування. 3. Рішення спеціально уповноваженого державного органу про накладення штрафу може бути оскаржено в суді. 4. У разі несплати штрафу протягом 15 днів примусове стягнення штрафів здійснюється на підставі відповідного рішення суду за позовом спеціально уповноваженого державного органу. 5. При пред'явленні позову, зазначеного у частині четвертій цієї статті, не сплачується судовий збір. 6. Законодавством також може бути передбачено кримінальну відповідальність за порушення законодавства про санкції.	
--	--	--